

РЕШЕНИЕ

№ 1231

гр. Бургас , 27.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, IШ СЪСТАВ в публично заседание на
двадесет и девети октомври, през две хиляди и двадесета година в следния
състав:

Председател: МАРИНА И. МАВРОДИЕВА
Секретар: СНЕЖАНА Д. ПЕТРОВА

като разгледа докладваното от МАРИНА И. МАВРОДИЕВА
Административно наказателно дело № 20202120203805 по описа за 2020
година

Производството е образувано по повод жалба на „СЪН ВИЛИЧ“ ЕООД, ЕИК
147015791 със седалище и адрес на управление гр.
*****, против наказателно
постановление № 503727-F488732/07.04.2020г., издадено от Директор на Дирекция
„Обслужване“ в ТД на НАП Бургас, с което за нарушение на чл.125, ал. 5 от ЗДДС и чл.
179 ЗДДС на основание чл. 179 ЗДДС е наложено административно наказание
имуществена санкция в размер на 500 лева.

С жалбата се иска отмяна на НП като се намира, че е незаконосъобразно. Счита, че
са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН и случаят следва да се квалифицира като
маловажен.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща
представител.

За Административнонаказващия орган, се явява юрисконсулт Ч., която оспорва
жалбата като неоснователна. Счита, че независимо, че жалбоподателят не осъществява
дейност, щом е регистриран по ДДС е бил задължен да подаде за всеки данъчен период
справка декларация в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС и с бездействието си жалбоподателят
е допуснал нарушение, за което е санкциониран. Счита, че не следва да намери
приложение чл. 28 ЗАНН. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок, срещу акт, който подлежи на
обжалване и от легитимирано лице, което обстоятелство не се оспорва от наказващия
орган, поради което е допустима.

Разгледана по същество, съдът намира следното:

При извършена проверка от инспектор по приходите св. Д.И. се установило, че
„СЪН ВИЛИЧ“ ЕООД, което е лице регистрирано по ЗДДС от 24.07.2006г., не подало в
предвидените в чл. 125, ал. 5 ЗДДС срокове справка декларация за данъчен период за

месец февруари 2019г., която следвало да се подаде до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, а именно не била подадена в срок до 14.03.2019г. Нарушението е констатирано в дирекция „Обслужване” при ТД на НАП Бургас, офис Бургас, с адрес: ул. „Александровска“ № 26, ет. 1, след изтичане на последния възможен срок за подаване – 14.03.2019г. Изпратена е покана до „СЪН ВИЛИЧ“ ЕООД с № 314-3/19.03.2019г. за явяване в ТД на НАП Бургас за подаване на справка декларация по ЗДДС и съставяне на АУАН за ненавременно подаване на същата, като в указания срок не се явил представител на дружеството и АУАН е съставен на основание чл. 40, ал. 2 ЗАНН.

АУАН е съставен на 28.05.2019г. като за връчването му е извършено посещение на адреса на управление на Сън Вилич ЕООД, но там не е намерен представител. Съставени са протоколи за посещение от 05.07.2019г. и от 12.07.2019г., в различни часове, но не е открит представител за връчване на АУАН, поради което на основание чл. 43, ал. 6 ЗАНН административнонаказателното производство е спряно на 12.07.2019г. На 25.02.2020г. производството е възобновено поради откриване на нарушителя и АУАН е връчен на 25.02.2020г.

Обжалваното НП е издадено на 07.04.2020г. като АНО е възприел фактите, описани в АУАН и е връчен съгласно обратна разписка на 30.06.2020.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Горната фактическа обстановка не се оспорва и от страните.

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган (съобразно представената по делото Заповед № ЗЦУ-ОПР-17/17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП). Нарушението е установено след изтичане на срока за подаване на декларация за месец февруари 2019г., АУАН е съставен на 28.05.2019г., т.е. в тримесечния срок от откриване на нарушителя, АНП е било спряно за периода 12.07.2019г. до 25.02.2020г., а НП е издадено на 07.04.2020г., т.е. в установения от закона шестмесечен срок от съставянето на АУАН.

Настоящият състав намира за неоснователно възражението, че не са спазени процесуалните правила и НП е незаконосъобразно. АНП е спряно на основание чл.43, ал.6 от ЗАНН, съгласно която разпоредба когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен, това се отбелязва в акта и производството се спира. Административнонаказателното производство е спряно от компетентния орган след като са извършени две посещения на вписания в търговския регистър адрес на управление на дружеството гр. ***** с цел връчване на съставения АУАН, но на него не е бил открит представляващият дружеството или упълномощено от него лице, на което да се връчи АУАН. Тези действия са обективирани в представени протоколи л. 16 и л. 17. В търговския регистър при АВ е вписан само адрес на управление гр. *****, на който са извършени от инспектори по приходите в ТД на НАП-гр.Бургас двете посещения в работно време, в различно време, и липсват данни за деклариран в ТР друг адрес за кореспонденция с НАП. В случая нарушителят е юридическо лице и връчването на АУАН следва да бъде осъществено на вписания в търговския регистър адрес на управление, в каквата насока са именно предприетите действия от приходните органи. При липса на данни за деклариран от дружеството друг адрес, на който може да бъде намерено лице, упълномощено да извършва действия от името на юридическото лице, не е съществувала обективна възможност за извършване на друго издирване, за да се приеме, че не е извършено щателно издирване по смисъла на чл.43, ал.6 от ЗАНН. Налице са били предпоставките за спиране на образуваното административнонаказателно производство на основание чл.43,

ал.6 от ЗАНН от инспектор по приходите, който го е възобновил на 25.02.2020г., в деня, когато е установен представител съгласно протокол л. 9 и АУАН е връчен.

За времето на спирането не са текли сроковете по ЗАНН, в това число давностният срок по чл.34, ал.3 от ЗАНН и към датата на издаване на наказателното постановление визирания в разпоредбата шестмесечен срок от съставянето на акта не е изтекъл.

Не е спорно, че дружеството жалбоподател е регистрирано по ЗДДС от 24.07.2006г. като съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 1 ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 159б. Нормата на чл.125, ал.1 ЗДДС вмениява задължение за регистрираното лице за всеки данъчен период да подава справка-декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл.159б.

Съгласно чл.125, ал.5 ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. След като е безспорно, че лицето е регистрирано по ЗДДС, то е било длъжно да подава изискуемите декларации ежемесечно и в сроковете по ал.5, в случая до 14.03.2019 год., без значение дали е осъществявало дейност или не, което не е сторено в настоящия случай от дружеството - жалбоподател.

За неизпълнението на това задължение от страна на регистрирани по ЗДДС юридически лица, в чл.179 ЗДДС е предвидено налагане на имуществена санкция от 500 до 10 000 лева.

Със своето бездействие Сън Вилич ЕООД не е изпълнило установеното в закона задължение. Законът не поставя изискване дали се осъществява дейност или не, т.е. няма значение дали субектът осъществява стопанска дейност. Необходимото и достатъчно условие за настъпване задължението за подаване на изискуемите по ЗДДС документи е, лицето да е надлежно регистрирано и да не е заличено към момента на отчетния период. Следва да се има предвид и че съгласно чл.125, ал.4 ЗДДС справка-декларация по 125, ал.1 ЗДДС се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания или не е осъществило внос за този данъчен период.

С оглед значимостта на охраняваните обществени отношения, обезпечаващи данъчната дисциплина на задължените лица, конкретното нарушение не би могло да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Действително изводът за маловажност на деянието подлежи на съдебен контрол, в който смисъл е Тълкувателно решение № 1/12.12.2007г. на ВКС, ОСНК, по т.д. № 1/2007г. по описа на ВКС, но в случая не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които в своята съвкупност да обуславят извод, че нарушението е с по-ниска обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от същия вид.

Анализът на разпоредбите на чл.125 и на чл.179 ЗДДС налага извода, че в разглеждания случай административното нарушение е формално и настъпването на каквито и да е вреди от него не само няма отношение към съставомерността, но и техният малък размер или липсата им не могат да обосноват маловажност на случая. По делото няма данни и за смекчаващи обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното деяние в сравнение с други случаи на административно нарушение от този вид. Подаването на справката - декларация по ЗДДС за месец февруари 2019 г. към датата на съставяне на АУАН и обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път, не могат да обусловят квалифицирането на административното нарушение като маловажно, но са взети предвид от административнонаказващия орган и имуществената санкция е наложена на дружеството в минимално предвидения в чл.179 ЗДДС размер от 500.00 лева. В този размер според съда санкцията отговаря на целите на наказанието и нейният размер е справедлив.

По тези съображения НП като правилно и законосъобразно следва да се потвърди.

Предвид изрично направеното искане, на основание чл.63, ал.5 от ЗАНН вр. чл.37, ал.1 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на административнонаказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правната сложност и разглеждането на делото в едно съдебно заседание.

Предвид гореизложеното и на основание и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 503727- F488732/07.04.2020г., издадено от Директор на Дирекция „Обслужване” в ТД на НАП Бургас, с което на „СЪН ВИЛИЧ” ЕООД, ЕИК 147015791 със седалище и адрес на управление гр. ***** за нарушение на чл.125, ал. 5 от ЗДДС и чл. 179 ЗДДС на основание чл. 179 ЗДДС е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „СЪН ВИЛИЧ” ЕООД, ЕИК 147015791 със седалище и адрес на управление гр. ***** да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Вярно с оригинала: /п/
КС

Съдия при Районен съд – Бургас: /п/